

βαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα των Βορειο-παιρωτών!

Και να σκεφθεί κανείς ότι το μαρτυρο-δρόμιο των Βορειοπαιρωτών είναι πολύ μεγαλύτερο από το μαρτυροδρόμιο των Ούγγρων της Τρανσυλβανίας. Είναι ασφαλώς απαράδεκτο για μια εθνική υπόθεση, όπως είναι το Βορειοπαιρωτικό, με τη μορφή της υπερασπίσεως των καταπατουμένων δικαιωμάτων 400.000 Ελλήνων, να οργανώσουμε συλλαλητήρια στην Αθήνα και ο κόσμος που προσέρχεται σ' αυτά να 'ναι λιγότερος από αυτόν που πηγαίνει σε μια κομματική συγκέντρωση. Και είναι επίσης απαράδεκτο από τέτοιου είδους συλλαλητήρια να απουσιάζει ο πνευματικός κόσμος της χώρας, ο οποίος δεν αρκεί να εκδίδει ανακοινώσεις διαμαρτυρίας.

Τώρα που ο μεσαίωνας των αδελφών μας της Βορείου Ηπείρου, φθάνει στο απόγειό του, είναι ανάγκη να βάλουμε κάτω τους στόχους που πρέπει να επιδιώξουμε, ώστε να καταστεί ανθρώπινη η ζωή τους. Και οι στόχοι αυτοί δεν μπορεί να είναι άλλοι από την αποκατάσταση της ελευθερίας της ομιλίας και της διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας, της ελευθερίας τελείως της θρησκευτικής λατρείας στις ελληνικές εκκλησίες, που πρέπει να ξαναοίξουν, όπως και τα σχολεία.

Ακόμη, μέσα στους στόχους μας πρέπει να είναι η διακρίβωση τους αριθμού των Ελλήνων που είναι φυλακισμένοι ή εξόριστοι σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως (μέχρι πρότινος ήταν 25.000), όπως και του αριθμού αυτών που εξαναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στη Βόρειο Αλβανία για λόγους αλλοιώσεως της συνθέσεως του πληθυσμού της Βορείου Ηπείρου και διασπάσεως της συνοχής του. Ωστε στη συνέχεια, να απαιτήσουμε την αποφυλάκιση και απελευθέρωση των σύγχρονων αυτών μαρτύρων του έθνους και την επάνοδο των εξορισθέντων στις εστίες τους.

Είναι αναμφισβήτητο ότι η επιδίωξη των στόχων μας πρέπει να γίνει μέσω του ΟΗΕ, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Διεθνούς Αμνηστίας, που έχουν καταδικάσει τη συντελούμενη στην Αλβανία γενοκτονία με θύματα τους Βορειοπαιρωτές.

Ασφαλώς σε μια τέτοια εξόρμηση πρέπει να συμμετέχουν τα κόμματα, η Εκκλησία, όλοι οι θεσμοί, όλοι οι Έλληνες. Το αλβανικό τυραννικό καθεστώς, πρέπει να τιμωρηθεί για τα εγκλήματά του. Αλλά για να συμβεί αυτό, πρέπει η διεθνής κοινή γνώμη να ενεργήσει εναντίον του. Και η συνέγεσή της είναι δικό μας έργο και καθήκον. Και χρέος μας προς τους Βορειοπαιρωτές και το έθνος.

ΣΤ' ΑΓΙΑ ΚΕΙΝΤΑ ΧΩΜΑΤΑ

Στερέψανε τα μάθκια μου σαν το μωρό να κλαίω,
 απέναντι μου το βουνό και την Τζιυρκά να βλέπω
 και όλα τ' 'αλλά, πόλεις και χωριά, της Ρήγισσας τα κάστρα
 σαν λουλούδια μαραμένα, δίχως νερό στην γλάστρα,
 να κλαίνε, να στενάζουνε στου Βάρβαρου τη μπότα
 και να ζητούν ελευθερία, να ζήσουν σαν και πρώτα
 κλαίει η καρδιά μου η φτωχή
 υπομένει και χρόνια τώρα καρτερεί
 και ονειράται ελεύθερα και πάλι να τα δει
 Όλα τα κατεχόμενα, ελεύθερα και πάλι
 τα μάθκια μου να δουν ξανά
 και το κορμί μου να πεθάνει
 και στ' Άγια κείντα χώματα τα πατρικά
 στα σπλάχνα τους ήρεμα να ξαποστάσει

Ανδρέας Α. Παναγίδης